

NOWY DZIENNIK

W Y D A N I E

10

W I E C Z O R N E

GŁOS MAJĄ ARMATY...

Franco zerwał rokowania o poddanie Madrytu

Madryt, 27. 3. (R) Agencja Havasa donosi, iż według informacji władz madryckich rada obrony narodowej nawiązała z rządem w Burgos rokowania na następujących podstawach: Rząd narodowy uszanuje nienaruszalność terytorialną Hiszpanii. Osoby cywilne, zarówno jak i wojskowi, którzy brali udział w walkach, będą traktowani z umiarkowaniem. Dane będą gwarancje, iż nie będą oni podlegali represjom. Wszelkie wykroczenia będą sądzone przez trybunały. Będzie przyznany okres przynajmniej 25-ciu dni, pozwalający na wyjazd z Hiszpanii osobom, które

będą chciały ją opuścić.

Według komunikatu nadanego przez Micro-Union w Madrycie, rząd w Burgos, który sam postawił większość tych warunków, nagle zerwał rokowania.

Rząd narodowy zażądał rzekomo niezwłocznego przekazania armii gen. Franco lotnictwa armii czerwonej. Miało to nastąpić 25 marca pomiędzy godz. 15 a 18. Rada narodowa zawiadomiła Burgos, iż nie może wykonać tego warunku w tak krótkim okresie czasu z powodu niekorzystnych warunków atmosferycznych. Nieoczekiwanie przedstawiciele Burgos otrzymali roz-

kaz przerwania rokowań. Parlamentariusze komitetu obrony na rodowej powrócili do Madrytu.

Rzym, 27. 3. * * * Agencja Stefani podaje wiadomość, iż rokowania o poddanie Madrytu rozbiły się wobec nieugiętego żądania gen. Franco, by miasto poddało się „bez wszelkich warunków”. „Przemówią obecnie działa, które jedynie mogą zakończyć walkę w sposób logiczny. Przyszłość Hiszpanii narodowej wymaga, aby sytuacja była jasna, nie pozostawiając żadnych możliwości dla intryg międzynarodowych”.

Po mowie Mussoliniego -- odpreżenie

Paryż, 27. 3. (A) Opinia włoska nie myliła się, stwierdzając, że przemówienie Mussoliniego oczekiwane było na zachodzie Europy z największym napięciem. Wprawdzie wiadomości z Rzymu już od kilku dni wskazywały na to, że Mussolini nie wysunie w katerycznej formie rewindykacji wobec Francji i nie postawi tego zagadnienia w formie ostrej, nie mniej spodziewano się w Paryżu, że mowa pozwoli zorientować się w zamiarach włoskich na najbliższą przyszłość. Z największym też zainteresowaniem oczekiwano uwag na temat stosunku Włoch do ostatnich sukcesów niemieckich. Już w kilka chwil,

po zakończeniu mowy pojawiły się w paryskim świecie politycznym

komentarze raczej optymistyczne.

Stwierdzono, że Mussolini nie wprowadził zagadnienia rewindykacji włoskich w stan zapalny i

zupełnie pominął niedorzeczne pretensje terytorialne, dotyczące Sabaudii francuskiej, Nicei i Korsyki,

pozostając na płaszczyźnie noty włoskiej z 17 grudnia, która zawiera żądania natury ekonomicznej w związku z używaniem urządzeń portowych w Dżibutti, abisyńskiej kolei i Kanału Suezkiego oraz postulatów mniej-

szościowych w Tunisie. W kwestiach tych zaś

Francja była zawsze gotowa do podjęcia negocjacji, jeżeliby zapewniono odpowiednio spokojną atmosferę i z góry wyłączono wszelkie postulaty, mogące się sprzeciwić interesom imperium francuskiego i jego suwerenności w posiadłościach kolonialnych

W kołach zbliżonych do Quai d'Orsay uważa się więc obecnie, że droga do porozumienia nie jest zamknięta, o ile strona włoska będzie miała jednakże dobrą wolę. Z zadowoleniem wskazuje się natomiast na zwrot mowy Mussoliniego, dotyczący Morza

Rozmowa z Maksem Brodem na ziemi palestyńskiej

TEL AWIW, w marcu.

„Wszystkie drogi prowadzą do Jerozolimy” — powiada Maks Brod, gdy witamy go na ziemi palestyńskiej tuż po lądowaniu w porcie tel awiwickim. Ogląda się wokół siebie jak dziecko, nieświadome jeszcze pełni swego szczęścia. Po ciężkich przeżyciach uchodźcy z piekła nowej rzeczywistości czechosłowackiej, łyżę cisną mu się do ocz, a usta szepczą coś jakby modlitwę: „Dzień ten jest najszczęśliwszym w moim życiu, dzień, w którym stąkam po piaskach naszej świętej ziemi”.

Otoczony grupą przedstawicieli prasy hebrajskiej, jakoteż korespondentów pism zagranicznych, przesuwają mistrz pióra znużonymi, ale rozbłysniętymi od szczęścia oczyma po porcie i dalszym pejzażu palestyńskim. — Wciąż sze roko do płuc posiew bryzy morskiej, zapach wietrzykiem niesiony tu z okolicznych rozkwitłych plantacji pomarańczowych.

„Jeszcze przygniata mą pierś straszliwy koszar ucieczki z obrabowanej z wolności Cze-

chosłowacji. Jeden tylko krok dzielił mnie od cierpienia i niewoli. Wypadki zaskoczyły nas, biegły w błyskawicznym tempie. Granica polska była dla nas świetlanym punktem cudownego ocalenia tuż przed okupacją ostatniej strefy czeskiego terenu”.

Maks Brod odwiedził już Palestynę w 1931 roku, a ostatnio czynił jeszcze w wolnej Czechosłowacji starania o uzyskanie certyfikatu dla siebie i żony, co mu się też wkrótce udało, a tym samym rozpoczęły się przygotowania do wyjazdu do Palestyny, który został — szczęśliwym trafem — zrealizowany na kilka godzin przed wmarszem wojsk swastyki do Pragi. Dopiero na granicy polskiej uświadomiła sobie grupa olim z Brodem na czele ogrom nieszczęścia swej wczorajszej ojczyzny. Mając wszystkie wizy, przejechali przez Polskę do Konstanz, skąd odpływał ich okręt do Tel Awiwu.

Podczas postoju w Atenach wysłał Maks Brod do Egzekutywy Syjonistycznej w Londy-

nie telegram, żądający otwarcia bram Palestyny dla stu tysięcy Żydów, którzy znajdują się w tej chwili w rozpaczliwym położeniu oraz ocalenia ich z mąk katuszy i zagłady. Do tego apelu przyłączyli się również Feliks Weltsch, Walter Konar i Ernest Tausing.

Jakie są pańskie zamiary na najbliższą przyszłość?

— Jest moim niezłomnym postanowieniem poświęcić wszystkie siły pozostałych mi jeszcze lat życia — dla narodu żydowskiego i kultury hebrajskiej. Pozostanę przez kilka dni w Tel Awiw, później zaś wędrować będę po wsiach, osiedlach i kibucach nowoodrodzonego ducha żydowskiego, aby z tych źródeł czerpać siły do dalszej pracy.

Poeta patrzy na daleki obraz horyzontu i jeszcze raz szepce w zamyśleniu: Wszystkie drogi prowadzą do Jerozolimy, poprzez wszystkie wieki do dnia dzisiejszego. I w nieskończoność...

SZYMON SAMET.

PO MOWIE MUSSOLINIEGO

(dokończenie ze str. 1-szej)

Śródziemnego jako włoskiej przetrzeźnienia życiowej. Podkreśla się zwłaszcza użycie tego terminu, żywo przyominającego niemieckie „Lebensraum”. Ponadto pisze się, że

w kwestii osi Rzym—Berlin przemówienie Mussoliniego nacechowane było jakby pewną powściągliwością, nie wnosząc do sytuacji europejskiej żadnych nowych elementów,

poza ogólnikami i znanymi już wyrażeniami solidarności włosko-niemieckiej.

Rzym 27. 3. (A) Aczkolwiek przemówienie Mussoliniego utrzymane było w tonie podległym, nie odbiegało w punktach zasadniczych od przemówienia króla Wiktora Emanuela. Po przemówieniu można stwierdzić, że roszczenia włoskie wobec Francji są sprecyzowane od strony negatywnej i wiadomo obecnie, czego Rzym obecnie nie będzie się domagał od Paryża. Tak poza rewindykacjami włoskimi znajduje się Nicea i Korsyka, natomiast

rozmiary roszczeń w Tunisie i Dżibuti nie są jeszcze znane.

Wobec tego, że rewindykacje włoskie nazwał Mussolini zagadnieniem kolonialnym wskazuje to, że Rzym domagać się będzie od Francji niektórych ustępów terytorialnych. O Francji Mussolini wyrażał się w słowach suchych, tym niemniej zarzut, że Paryż uchylał się dotychczas nawet od wszczęcia rozmów na temat żądań włoskich oraz uzasadnienie, że z postępującą pacyfikacją na półwyspie pirenejskim kruszeją również barykady, jakie rozdzielały dwa mocarstwa nadalpejskie w ub. roku — wskazuje wyraźnie, że

Rzym uważa chwilę obecną za odpowiednią do nawiązania bezpośrednich rokowań

Tym sposobem Mussolini nie tylko nie spalił mostów, lecz przeciwnie, raczej ułatwił likwidację zatargu włosko-francuskiego na drodze pokojowej.

Po ostatnich wydarzeniach środkowo-europejskich, które raz jeszcze zmieniły stosunek sił między Berlinem a Rzymem na korzyść Berlina, wielkie znaczenie ma podkreślenie solidarności osi Rzym—Berlin. Niewzruszoną solidarność osi uzasadnił Mussolini względami

ideologicznymi. Hasło, że Morze Śródziemne jest pod względem geograficznym, historycznym, politycznym i wojskowym przestrzenią

życiowych interesów Italii wskazuje, że Rzym kontynuować będzie politykę, wywodzącą się ze zdobycia imperium etiopskiego.

Aspiracje i gra włosko-niemiecka wobec Jugosławii

Londyn 27. 3. (A) Przemówienie Mussoliniego znalazło na ogół przychylnie przyjęcie w opinii publicznej. Główną uwagę zwrócono na ustęp przemówienia, dotyczący kwestii „adriatyckiej” którą w związku z rokowaniami gospodarczymi niemiecko-jugosłowiańskimi uważa się w Londynie za

ostrzeżenie pod adresem Berlina, że Wło-

chy zainteresowane są silnie w Jugosławii.

Paryż 27. 3. (Z) „Oeuvre” pisze, że wobec trudności zdobyczy kolonialnych, Mussolini marzy o rozciągnięciu protektoratu włoskiego nad Jugosławią. Temu celowi służyć ma obecna akcja separatystyczna chorwacka, którą prowadzą Niemcy ze wzrastającym i wybitnym powodzeniem.

19 Litwinów chciało stawić opór

Kowno 27. 3. (Z) Dnia 22 bm. rozgłoszono kowieńska kilkakrotnie powtarzała następujące wezwania: „Żemajtis i Bernot! Nie sprzeciwiajcie się, powróćcie do Kowna”.

Dopiero teraz wyjaśniono, że dwóch poruczników garnizonu litewskiego, stacjonującego w kraju kłajpedzkim, nazwiskiem Żemajtis i Bernot, z oddziałkiem, składającym się z 17 żołnierzy, postanowiło nie wycofywać się z terytorium kraju kłajpedzkiego, lecz bronić się do ostatka. Oddziałek ten okopał się w

Melnage, nieopodal majątku ziemskiego dr. Neumanna i posiadając duży zapas broni i amunicji, postanowił przyjąć walkę z Niemcami. Oddziałek posiadał również radiodłownik, to też dowództwo armii litewskiej poleciło drogą radiową nadawać wyżej wymienione wezwania. Początkowo oficerowie litewscy i ich podkomendni nie chcieli usłuchać rozkazu, jednakże, zdając sobie sprawę z komplikacji, jakie mogli wywołać, zdecydowali się w końcu powrócić do Litwy.

„Wywieszajcie białą chorągiew!”

Burgos 27. 3. PAT. Radio Nacional nadało wczoraj dwukrotnie komunikat kwatery głównej wojsk gen. Franco oraz odezwę do ludności Hiszpanii czerwonej. Brzmi ona jak następuje: Przegraliście wojnę, pozostaje poddanie się. Hiszpania narodowa w dalszym ciągu oświadcza przebaczenie, o czym już była mowa w proklamacjach rzucanych z samolotów i w wezwaniach nadawanych przez radio. Hiszpania narodowa będzie wspaniałomyślną dla wszystkich tych, którzy nie popełnili zbrodni. Zostali oszukani i wciągnięci do walki. Ani fakt pozostawiania w szeregach armii

czerwonej, ani fakt przynależność do stronnictw politycznych wrogich ruchowi narodowemu, nie będą uważane za przestępstwa. Przestępstwa popełnione podczas panowania czerwonych będą przekazane trybunałom. Byłoby szaleństwem i zbrodnią kontynuowanie bezużytecznego przelewu krwi dla obrony osobistej sytuacji kilku osobistości. Jeżeli pragniecie uniknąć dalszych nieszczęść i cierpień i uchronić niewinnych żołnierzy przed śmiercią, wywieszajcie białą flagę i wiedźcie, iż budujemy wielką Hiszpanię dla wszystkich Hiszpanów.

Sprawa wspólnej deklaracji mocarstw przeciw agresji -- w zawieszeniu

Londyn, 27. 3. (A) Jak twierdzi „Sunday Dispatch”, rokowania międzynarodowe w kwestii wspólnej deklaracji mocarstw nie uoprowadziły wprawdzie do niczego, jednak nie należy uważać ich za zakończone, lecz jedynie za odłożone do czasu przyjazdu do Londynu min. Becka.

Komentarze prasy angielskiej wyrażają prawdziwe zadowolenie z powodu niechęci Polski do podpisania czysto politycznej deklaracji, gdyż angielska opinia

publiczna sama uznaje, iż deklaracja taka byłaby bezcelowa. „Sunday Times”, podobnie jak cała prasa angielska, przytaczają obszernie artykuł „Polski Zbrojnej” p. t.: „Jesteśmy gotowi”. O silnym wrażeniu, jaki ten

artykuł wywarł na tutejszej opinii, świadczą nie tylko komentarze korespondentów dyplomatycznych pism niedzielnych, ale i komentarze biuletynu radiostacji londyńskiej, która przytoczyła streszczenie tego artykułu.

Rozmowy angielsko-sowieckie

Londyn, 27. 3. (z) W kołach zbliżonych do rządu przeważa zadowolenie z dotychczasowego przebiegu rozmów angielsko-rosyjskich. — Tyczą się one głównie zagadnień gospodarczych, lecz rzuca się w oczy fakt, że m. inn.

Hudson więcej konferuje z Litwinowem, niż z sowieckim komisarzem przemysłu i handlu. Ostateczne decyzje Chamberlaina powzięnie po powrocie Hudsona.

Zarobki Stanów Zjednoczonych na operacjach finansowych

Waszyngton 27. 3. (R) Departament skarbu ogłosił statystykę dotyczącą ruchu kapitałów pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a innymi krajami w ciągu 1938 roku. Ruch ten wyraża się sumą 368 milionów dolarów na korzyść Stanów Zjednoczonych w formie obrotów papierami wartościowymi, depozytów bankowych i td. Kapitały te pochodzą głównie z Europy.

6 lat na żagłowiec

Port Said 27. 3. PAT. Harcerz polski W. Wagner, który od sześciu z górą lat podróżuje w żagłowcu naokoło świata, opuścił 15 marca Port Said udając się do Gdyni. Jednak w drodze podczas dość silnej burzy pękł mu przy pokładzie grot — maszt, zmuszając go do powrotu do Port Saidu.

Jak długo trzeba gotować jaja na wysokości 2500 metrów?...

Baltimore, 27. 3. (R) Wodnosamolot „Yankee Clipper” znajdował się dziś o godz. 5 rano w odległości 2698 klm. od Baltimore, zdążając do Horta. Leci on z szybkością 269 klm. na godzinę na wysokości 2530 m. Kucharz, znajdujący się na samolocie, zapytał przez radio lotnisko w Baltimore, jak długo trzeba gotować jaja na twardo na wysokości 2500 m. — Odpowiedziano mu natychmiast: Proszę gotować 12 minut.

8 ofiar katastrofy lotniczej

Nowy Jork, 27. 3. (R) W Oklahoma — City na lotnisku miejscowym wydarzyła się katastrofa lotnicza. Samolot pasażerski, udający się do Chicago, wkrótce po starcie spadł na ziemię, przy czym nastąpił wybuch. 8 osób zostało zabitych, w tej liczbie 7 pasażerów, 4 odniosły ciężkie rany.

Postępy ofensywy powstańców

Sewilla, 27. 3. PAT. Według ostatnich doniesień, rozpoczęła w niedzielę przez wojska narodowe ofensywa w Andaluzji, kierowana przez dowódcę armii południowej gen. Queipo del Llano, rozwija się bardzo pomyślnie. Oddziały narodowe posuwają się wciąż naprzód, napotykając na bardzo nieznaczny opór. Kilka pułków kawalerii armii narodowej zdobyło słabo bronione pozycje nieprzyjacielskie, podejmując pościg za wrogiem. Wojska narodowe znajdują się w odległości 35 klm. od głównego miasta prowincji Jaen, które przez wojska czerwone zamienione zostało w ważny punkt strategiczny.

Karna postawa Polonii gdańskiej wobec aktualnych wydarzeń

Gdańsk, 27. 3. PAT. W dniu 26 bm. odbył się w Gdańsku w gmachu podyrekcyjnym 5-ty doroczny walny zjazd okr. gdańskiego Związku Harcerzy Polskich.

Obrady zagał prezes okręgu dr Kracki — witając przybyłych na zjazd z raniienia komisarza generalnego R. P., radcę Perkowskiego, oraz delegatkę Naczelnictwa Zw. H. Polskiego Kapiszewską.

Z kolei p. radca Perkowski powitał zjazd w imieniu ministra Chodackiego, podkreślając w swym przemówieniu silne zjednoczenie Polonii gdańskiej, która jest świadoma konieczności karnej postawy wobec aktualnych wydarzeń.

Po przemówieniu przewodniczący zjazdu od czytał szereg nadesłanych depeš, między innymi od przewodniczącego Zw. H. dra Grażyńskiego, wzywającego harcerstwo gdańskie, by z niezłomnym uporem strzegło honoru i dobra Polski na terenie W. Miasta.

Następnie delegatka Naczelnictwa Zw. H. Polskiego wygłosiła referat na temat „Harcerstwo w dobie obecnej”.

W części sprawozdawczej zjazdu wystąpił sprawozdanie zarządu, udzielając ustępującym władzom absolutorium przez aklamację.

Z kolei odbył się wybór nowych władz okręgu, na których czele stanął ponownie dr Kracki. Również komendantką chorągwi harcerek jak i komendantem chorągwi harcerzy zostali wybrani dotychczasowi komendanci, podharc mistrzyni Zagrodzka i harcemistrz Alf Liczniański.

Zjazd wykazał wielką zwartość ideową Polonii gdańskiej, która wyraziła się w obecności delegatów wszystkich polskich organizacji z terenu W. Miasta Gdańska, oraz w ogólnej wielkiej frekwencji 300 uczestników zjazdu. Obrady zakończono odśpiewaniem hymnu narodowego.

Nieudały zamach na dowódcę Tyberiady

Jerozolima 27. 3. PAT. Nieznani sprawcy usiłowali dokonać zamachu rewolwerowego na brytyjskiego dowódcę okręgu Tyberiady. Strzały chybiły. Władze wojskowe zarządziły w całym mieście rewizje, aresztowały 20 Arabów i wydały zakaz wydalania się z mieszkań. Podczas akcji wojskowej w okęgach Haifa i Samaria, przeprowadzonej przez piechotę brytyjską przy współudziale lotnictwa, aresztowano 59 Arabów.

Jerozolima 27. 3. PAT. Przewódczyni arabskiej organizacji kobiet w Haifie Nassan, której mąż, wydawca dziennika arabskiego „Al Karmel” został uwięziony na podstawie ustawy o stanie wyjątkowym, osadzona została w obozie koncentracyjnym w Betleem, gdzie ma jakoby przebyć 3 miesiące. Organizacja kobiet w Jerozolimie wysłała protest do króla Ibn Sauda i przewodniczącej światowej organizacji arabskich kobiet w Kairze.

Notowania giełdy warszawskiej

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 27. 3. (A) Dzisiejsze notowania giełdy warszawskiej (zamknięcie kursów):

Akcje: Bank Polski 125, Zyrardów 64, Węgiel 38.25, Cukier 37.5, Starachowice 57.5. Tendencja słaba.

* * *

Papiery Procentowe: 3 proc. inwestycyjna 1 em. 90, II em. 88.5, 4½ proc. wewnętrzna 65, 4 proc. konsolidacyjna 66.25. Tendencja nieco słabsza.

KPW POZNAŃ MISTRZEM POLSKI W KOSZYKÓWCE MĘSKIEJ

W niedzielę zakończyły się w Warszawie finałowe rozgrywki o mistrzostwo Polski w koszykówce męskiej. Do tych rozgrywek zakwalifikowały się 4 drużyny: KPW Poznań, AZS Lwów, Cracovia i warszawska Polonia.

W niedzielę w walce o pierwsze miejsce poznańskie KPW pokonało warszawską Polonię 54:32 (27:15). W meczu o trzecie miejsce AZS wygrał z Cracovią 33:30 (9:10).

ŚWIAT Z UKOSA

zebrał Mak.

Dialog De Kerillis-Flandin

Życie słynnego „gratulanta” p. Flandina, po ostatnich niespodziankach „protektorskich”, nie ściele się po różach. Szczególnie złośliwie zaturawa panu Flandinowi chwile, pełen temperamentu, dziennikarz i poseł p. Henri De Kerillis. Gdy w parlamencie francuskim dowiedziano się o wydarzeniach w Czechach, stoczyli pp. Kerillis i Flandin ciekawy pojedynek słowny.

De Kerillis: „Panie Flandin, czy pan obecnie również wysłał telegram gratulacyjny do kanclerza Rzeszy?”

Flandin: Pan jesteś bardzo wojowniczy!

De Kerillis: Tak jest, brałem przecież udział w wojnie, czego o panu powiedzieć nie można!

Też racja

Gdy się porówna artykuły prasowe w sprawie czeskiej, jakie się ukazały na łamach prasy zachodniej w pamiętnych dniach monachijskich, z tymi jakie się pojawiają obecnie, niepodobna się powstrzymać od ironicznego uśmiechu. We wrześniu 1938 roku t. zw. „wielka prasa” zachodu zaklinaniem i groźbami nakłaniała Czechów do przyjęcia dyktatu monachijskiego. Dzisiaj oburzeniem i drwinami przykłada się do poddania się pozbawionej fortyfikacji i sojuszników republiki czeskiej. Ma więc słuszość do pewnego stopnia organ reakcji czeskiej „Venkov”, pisząc, że Czesi wypraszają sobie opiekę mocarstw „demokratycznych”, która na tle niedawnej akcji monachijskiej, niebardzo jest moralną i nabiera posmaku hipokryzji.

Czego się nie robi dla chleba

Kilku generałów, dziesiątki oficerów i żołnierzy czeskich nie chciało dalej jeść gorzkiego im obecnie chleba ojczystego; wśród najtrudniejszych warunków przekraczali granice, oddając swoje usługi wojskom państw ościennych. P. generał Syrowy, dawny wódz syberyjskiego legionu czeskiego, człowiek, na którego z ufnością kierowali spojrzenia jego rodacy w trudnych dniach monachijskich, wolał wybrać łaskawy chleb u okupanta, niż tulać drogę wygnańca. Ostatnio można było podziwiać fotografie na których ex-szef sztabu generalnego, ex-armii czeskiej podziwiał defiladę wojsk niemieckich w Pradze. Panowie z III Rzeszy umieją takie stanie na baczność wynagradzać.

Niemieckie kłopoty podatkowe

Niemieckie urzędy podatkowe mają obecnie poważne kłopoty przy obliczaniu wymiarów podatkowych. Podatki bowiem ulegają obniżce w zależności od ilości dzieci, wyprodukowanych przez mniej lub więcej lojalnego obywatela na użytek bohaterskiej armii niemieckiej. Dzieci niearyjskie jednak się nie liczą, tak że nieszczęśliwy urzędnik przed wymierzeniem podatku musi starannie badać życie prywatne danego obywatela, aby broń Boże petent nie oszukał skarbu Rzeszy z pomocą swojego nierasowego potomstwa.

Hitler a Fryderyk II

P. Chamberlain oświadczył w izbie gmin, że ma wiadomości stwierdzające przekroczenie granic Czech przez wojska niemieckie jeszcze w tym czasie, gdy prezydent Hacha był dopiero w drodze na konferencję z kanclerzem Rzeszy. Formalne wygłoszenie faktu zaboru Czech i Moraw przez odpowiednią deklarację prez. Hachy nastąpiło po rozpoczęciu akcji wojsk niemieckich. Fryderyk II, gdy zagarniał Śląsk, oświadczył na interpelacje otoczenia: „Niech wojska maszerują naprzód, juryści znajdą na to później usprawiedliwienie”.

„Je suis partout” woli Hitlera

„Je suis partout” tygodnik hitlerofilski poświęcił numer z dnia 17. II. kwestii żydowskiej, i wydał go pod tytułem „Żydzi a Francja”. Po zadecydowaniu, że Żydzi, jako śmierz-

TRAGICZNA NOC prezydenta Hachy

Prasa angielska podaje wstrząsające szczegóły ostatniej nocy państwa czeskiego. — Co się dzieje w Pradze.

„Daily Telegraph” podaje nowe okoliczności, w jakich prezydent Hacha i Chwalski zmuszeni byli oddać Czechy w ręce Niemiec.

Gdy prezydenta i ministra spraw zagranicznych wprowadzono do gabinetu Hitlera, „führer” oświadczył im od razu, że teraz nie jest pora na prowadzenie pertarkacyj. Czechy muszą przyjąć całkowicie decyzję Niemiec. Projekt „porozumienia” jest już gotów. Prezydentowi i ministrowi spraw zagranicznych pozostaje tylko złożenie podpisów. Jutro nastąpi okupacja Czech oraz Moraw, które zostaną włączone do Trzeciej Rzeszy.

Po tym oświadczeniu Hitler złożył swój podpis na znanym dokumencie i opuścił gabinet.

Hacha i Chwalski pozostali z v. Ribbentropem i najbliższymi współpracownikami Hitlera, którym w zdenerwowaniu dowodzili, że nie mogą ulec przemocy i że w razie podpisania tego dokumentu naród czeski zdeprawuje ich całkowicie.

Niemcy pozostali jednak niewzruszeni, grożąc zbombardowaniem Pragi. — Ribbentrop i jego współpracownicy chodzili za Hachą i Chwalskim wokół stołu i podsuwali im pod ręce pióro.

Hacha oświadczył, że nie podpisał tego dokumentu, zanim nie porozumie się z członkami swego rządu. Odpowiedziano mu, że może się porozumieć za pośrednictwem specjalnej linii telefonicznej.

O godzinie 5,30 nad ranem, prezydent Hacha stracił przytomność. Wezwany lekarz zrobił kilka zastrzyków. Po odzyskaniu przytomności, Hacha złożył swój podpis.

* * *

Korespondent „Paris Soir” w ten sposób opisuje swe wrażenia z pokonanej Pragi:

Na ulicach Pragi sprzedawana jest broszura, zawierająca biografię Hitlera i jego portrety. W pismach ukazują się artykuły mniej więcej następującej treści:

— Czy sądzicie, że Francja was kochała?... Jej była potrzebna wasza pomoc militarna. Byliście dla niej mięsem armatnim — nic więcej. Mielście się bić za Francję, która nie chciała bić się za was. Przez dwadzieścia lat byliście pozbawieni prawdziwych źródeł życia, mieszczących się w Berlinie, Lipsku, Dreźnie i Monachium.

Wielu Czechów szuka ucieczki od szarej rzeczywistości w dziedzinie humoru. Ubiegłej niedzieli speaker - Czech podawał przez radio reportaż z parady wojsk niemieckich na placu św. Wacława:

— Nic nie widzę... Ach tak... Teraz widzę czarnego kruka, wielkiego czarnego kruka, przelatującego ponad placem... A oto rozpoczyna się pochód niemieckich żołnierzy. Idą od strony pałacu czeskich monarchów, mijają pomnik św. Wacława, grają przy tym najpiękniejsze melodie — marsze wojskowe. Wprawdzie nie znam się na tej muzyce, ale to nie moja wina... Nie mogę wam również powiedzieć, czy to jest marsz kawaleryjski, czy artyleryjski, gdyż słyszę go po raz pierwszy... W każdym razie, jest to ładna melodia, łatwo wpadająca w ucho.

Całe Czechy słuchały tego reportażu radiowego. Dziś nikt już nie słyszy jego głosu przez radio. Kariera jego została skończona.

Jak odjeżdżał poseł Slavik

Niemiec sudecki kieruje poselstwem czechosłowackim

WARSZAWA, w marcu.

Dr Juraj Slavik, ostatni — narazie — poseł czechosłowacki w Warszawie pragnął, by jego wyjazd z Warszawy odbył się jak najbardziej po cichu, to też nikogo o swym wyjeździe nie zawiadamiał oprócz swych dawnych współpracowników z poselstwa i MSZ. A jednak stawili się na dworcu nie tylko przedstawiciele tych instytucji, ale również jego koledzy z korpusu dyplomatycznego oraz sporo znajomych, przyjaciół i życzliwych ze wszystkich warstw społeczeństwa polskiego.

Odjeżdżał ze łzą w oku, a pani Slavikowa wyjeżdżająca wraz z mężem, odbierała naręcze kwiatów, chusteczką oczy ocierając...

Trudno było dr Slavikowi wiele mówić w takiej chwili. Powiedział jednak do żegnających go, że nieprzewidziane są koleje losu i że państwa mogą umierać, ale nie umierają ludzie. Jak w Polsce dawnej mawiano: „For-

tuna variabilis, Deus mirabilis”, tak mówią sobie dziś i ci Czesi i Słowacy, którzy nie tracili swych narodowych ideałów.

Posł Slavik dodał, że nie dziwi się, iż jako emigrant polityczny znajduje tyle zrozumienia w narodzie, którego najlepsi synowie też szli na emigrację, nie mogąc pogodzić się z obcą okupacją. Póki ona będzie trwała, dr. Slavik nie zamierza powracać do swej ojczyzny.

A do Polski? To zależy od tego, jak się ułożyła będzie sytuacja prawna poselstwa czesko-słowackiego w Warszawie. Obecny wyjazd dr. Slavik uważa za urlop, z którego powróci do Warszawy, albo niezależnie od okoliczności.

Min. Slavik z małżonką chwilowo udaje się do majątku jednego ze swych najserdeczniejszych przyjaciół, ziemianina z Wielkopolski, spędzi tam dwa dni, a w poniedziałek „Batory” zawiezie go wraz z małżonką do Ameryki.

Cel podróży — Nowy Jork. Zamiary? Dla łańność wśród Słowaków amerykańskich. Będzie prowadzona wspólnie z posłem czechosłowackim w Waszyngtonie, min. Hurbanem, także, jak min. Slavik, Słowakiem z pochodzenia. Nie jest wykluczone, że min. Slavik zetknie się w Ameryce z prez. Beneszem.

Tymczasem kierownictwo poselstwem czechosłowackim w Warszawie, które w dalszym ciągu urzęduje, już zupełnie przez ambasadę niemiecką nie niepokozone, nie przypadło w udziale radcy Prohazce, choć jest to najstarszy rangą urzędnik. Jest on podobno niedysponowany. Kolejno najstarszy jest I sekretarz poselstwa dr Jerzy Zedtwit, i on to wlaśnie kieruje obecnie poselstwem, jako chargé

Młodopłonne słowa

Belgijski „führer” Leon Degrelle miał niedawno wywiad z gen. Franco, który oświadczył między innymi: „Nie wystarczy zwyciężyć orężem, ja chcę pozyskać serca. Ja nie chcę jedynie panowania, chcę przekonać. Będę się starał wychowywać, ale bez terroru”. Po zdobyciu Barcelony wojska gen. Franco wykonały 12.000 egzekucji.

TEFFI

o AMBICJA o

Kiedys przed laty, w dawnych czasach, w pewnej gazecie był zastępcą redaktora interesujący młody blondyn, wielki fircyk.

Fryzował sobie włosy i nosił na lewej ręce złotą bransoletkę.

Ten elegant stał się ideałem wszystkich młodych urzędników pracujących w administracji tej gazety. Wszyscy mieli fryzowane włosy i nosili na lewej ręce bransoletkę mniej lub więcej złotą.

Wśród tych biuralistów był niejaki Andrzej Koperciniński, stojący na najniższym szczeblu drabiny hierarchicznej. Los niekiedy sam opatruje człowieka znakiem wskazującym przyszłość. Andrzej Koperciniński miał w biurze do czynienia właśnie z kopertami; pisał na nich adresy, zaklejał je i nalepiał na nich marki pocztowe.

Jego stanowisko było, oczywiście bardzo skromne. Zaraz po nim następował już proci woźni. Mimo to Andrzej Koperciniński także naśladował ideał całego biura. Także fryzował sobie włosy i nosił na lewej ręce bransoletkę w rodzaju złotej.

Nie wiem, co zastępca redaktora (nazwijmy go dla wygody panem Borysem) sądził o swoich naśladowcach, czy ten dowód uwielbienia cieszył go, czy też, przeciwnie, gniewał. Nigdy nie mówił o tym ani słowa. Może, będąc anobem, tak gardził tymi „młodszymi braćmi”, że nawet nie spostrzegł, jak wyglądają.

Pewnego razu ten ideał biuralistów, zastępca redaktora pan Borys, wybrał się z przyjacielem do teatrzyku ogródkowego na operetkę.

Po przedstawieniu postanowili zjeść kolację w tym samym ogródku. Zaczęli szukać wolnego stolika. Wszystkie były zajęte. Już mieli zamiar odejść, kiedy przyjaciel Borysa spostrzegł, że ktoś kiwa na niego i znakami przywołuje go do stolika.

„To Jeżowscy,” ucieszył się. „Chodźmy! Przedstawię cię. Bardzo mili ludzie i bogaci. Dom otwarty, mnóstwo gości, obłady...”

Podeszli. Okazało się, że przy stoliku Je-

żowskich są właśnie dwa wolne miejsca. Przyjaciele ucieszyli się i skorzystali z zaproszenia.

Przy stole siedziała cała rodzina Jeżowskich: tatuś, mamusia i trzy córeczki, z których najmłodsza, 15-letni podłotek, wciąż chichotała, nie wiadomo z jakiego powodu, i chowała się za plecy starszej siostry. Byli też goście. Dwaj bardzo poważni panowie.

Zamówiono kolację. Zawiązała się ogólna rozmowa.

— Strasznie podobny! Strasznie podobny! — powtarzała głośnym szeptem dziewczyna i chichotała.

— Czy to o mnie mowa? — zapytał wreszcie pan Borys.

— Ach, niech pan nie zwraca na nią uwagi — zmieszła się starsza siostra. — Sama nie wie co plecie.

— Nieprawda, wiem! Właśnie, że wiem! — chichotała dziewczynka. — Pan naśladuje kogoś. Nie powiem kogo.

W tej chwili ogólna rozmowa przerwała jej paplaninę.

Podczas tej rozmowy pan Borys powiedział m. in.:

— Tak otrzymaliśmy w redakcji wiadomość...

— A w jakiej gazecie pan pracuje? — spytał Jeżowski.

Pan Borys zaspokoili jego ciekawość.

— Ach, tak — powiedział Jeżowski. — Dobrze znamy pańskiego redaktora. Niekiedy zniża się do nas, zwyczajnych śmiertelników, bywa na naszych przyjęciach. Niedawno był u nas na obiedzie.

— Teraz, cha, cha wszystko jest zrozumiałe — pisała dziewczynka. — Ten pan podziwuje się zwierzchnikowi.

— Proszę pana — spytała żona Jeżowska — czy pański redaktor nie jest bardzo surowy? Na mnie robi wrażenie człowieka bardzo wymagającego.

— Czy nie za bardzo pana pogania? — zapytał Jeżowski. Czy często łaje? Tak, z panem Andrzejem nie ma żartów. Sam mówił, że was

krótko trzyma.

— Nic nie rozumiem — zdziwił się pan Borys. O kim pan mówi? O panu Zygmuncie, naszym wydawcy?

— Co za pan Zygmunt! Mówimy o panu Andrzeju.

— O jakim panu Andrzeju? — zawołał Borys, już zupełnie zdumiony.

— Jak to o jakim? O Andrzeju Kopercinińskim, pańskim redaktorze.

— Czy pan naprawdę pracuje w tym piśmie? — zapytał z powątpieniem jeden z poważnych starców.

— Jakżeż więc pan nie zna imienia swojego redaktora? To bardzo dziwne.

Pan Borys nagle zerwał się z miejsca.

— Koperciniński!

— To małeńkie, pracowite jagnię! Czy łaje

— Mój Boże! Przecież nie można zarzącać biednego małeńkiego jagnięcia. Kto wie czy ten Koperciniński nie zaleca się do najstarszej córki Jeżowskich, która teraz patrzy takimi dużymi oczyma na człowieka nie pamiętającego imienia swojego potężnego zwierzchnika. Nie, Nie można zarzącać jagnięcia.

— Przepraszam — powiedział pan Borys i potarł ręką czoło — Nie wiem, co mi jest. Takim jestem roztargniony. Tak, pan Andrzej jest bardzo surowy. To postrach całej redakcji. Z nim nie ma żartów. Karze za byle co.

— Niech się dowie, że pan jest roztargniony a wyrzuci pana — pisała dziewczynka.

Matka gniewnie wytrzeszczyła na nią oczy.

— Zachowuj się przyzwoicie. Na przyszły raz zostaniesz w domu.

Panu Borysowi tak się chciało śmiać, że nie czekając na inny pretekst roześmiał się do łez.

— Mamusia jest surowa! Cha, cha, cha! Okropnie surowa! Cha, cha, cha! Zupełnie jak — cha, cha, cha — pan Andrzej!

Jeżowscy zmienili spojrzenia.

— Co za idiota! — powiedziały oczy Jeżowskiego.

— Skończony idiota! — odpowiedziały oczy jego żony. — I źle wychowany.

d'affaires a. i. Ciekawe, że to jest jeden z nielicznych Niemców sudeckich w b. czechosłowackiej służbie dyplomatycznej. Ostatnio był specjalnie delegowany do stworzenia konsultatu czechosłowackiego w Cieszynie, który miał bardzo krótki żywot i jest już zlikwidowany, wobec czego dr. Zedłwit powrócił nie dawno do Warszawy.

* * *

Pociąg ruszył na Zachód. Długo, długo jeszcze powiewali pp. Slavikowie białymi chusteczkami z okien wagonu, ale bynajmniej nie na znak kapitulacji... Z ust ženających — Czechów i Polaków — posypały się okrzyki: „Na zdar!”

Tegoż wieczora w kinach wyświetlano... powitanie p. Hachy na dworcu berlińskim. Pułbłisko — we wszystkich kinach — powitała go... gwiazdami...

CZYTELNIKU!

Jesteś świadkiem ciekawego wydarzenia — podziel się z Redakcją. Telefon 136-89.

Zgleichschaltowanie prasy czeskiej

Praga 27. 3. PAT. Natychmiast po zajęciu terytorium Czech i Moraw czynniki niemieckie podjęły szereg kroków, w celu nawiązania ścisłej współpracy władz okupacyjnych z prasą czeską oraz poddanie wszystkich dzienników zasadom, przyjętym w stosunkach prasowych Trzeciej Rzeszy. To też prasa czeska od pierwszych chwil po okupacji utrzymana jest w tonie mniej więcej jednolitym i korzysta jedynie z materiałów informacyjnych, dostarczanych przez źródła niemieckie.

—oOo—

Sympatie włoskie po stronie węgierskiej

Rzym 27. 3. PAT. Dzienniki, omawiając przebieg ostatnich incydentów granicznych pomiędzy Węgrami a Słowacją wyraźnie sympatyzują za stronę węgierską, podkreślając m. in., że lotnicy węgierscy, którzy stracili 7 samolotów słowackich walczyli na aparatach włoskich.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO

Dziś przedstawienie dla młodzieży szkolnej.

REPERTUAR KINOTEATROW

ADRIA: „Powrót o świcie” (Danielle Darrieux) i „Przeklęty skarb”.

APOLLO: „Przygoda we mgle” (Fredrick March i in.).

ATLANTIC: „Subretka” (Ray Milland, Olympe Bradna) i „Wytworny świat” (Warner Baxter, Joan Bennet).

MUZEUM: „Pieśń jej matki”.

PROMIEN: „Patrol bohaterów” (Eroll Flynn) L. O. P. P. „Córka Samuraja”.

SCALA: „Wielki Walc” (Luisa Rainer i Miliza Korius).

SZTUKA: „Niewiniątka” (Carola Lombard, John Barrymore).

ŚWIT: „Biały murzyn” (Tamara Wiszniewska, Jur Pichelski, Cwiklińska).

UCIECHA: „Trzy serca” (Barszczewska, Paniewiczowa, Zabczyński i in.).

WANDA: „Krzyk ulicy” (Viviane Romance).

Tabela loterii

(NIEURZĘDOWA)

z dnia 25 marca

I i II ciagnienie

GŁÓWNE WYGRANE

Główna wygrana zł. 125.000 padła na nr.

7957

Zł. 10.000 na n-ry: 19416 118885

Zł. 5.000 na n-ry: 25409

Zł. 2.000 na n-ry: 5635 33684 40807 64684

158614

Zł. 1.000 na n-ry: 8748 15920 29987 59033 86681

119637 13 239 135410 139714 139797

Zł. 500 na n-ry: 16622 30818 38138 39190

42779 59469 84794 94900 100013 102569 110900

144123

Zł. 250 na n-ry: 4524 7192 12527 15514 24921

24007 24153 24647 25567 31516 34943 36867 41112

43829 44808 53784 62950 69908 70998 86924 86999

90484 95653 99396 102414 105568 120731 124619

126412 131094 133584 133942 134351 135277 144116

144396 147137 155680 155880 155989 161432

Wygrane po zł 125

504 837 944 1272 443 46 716 2350 448

704 900 3067 131 565 847 4051 339 46 482

006 68 150 68 247 506 600 6250 388 566 7261

497 518 668 803 7 8146 271 512 96 994

9011 246 722 889 905

10020 62 228 49 451 737 845 984 11098

413 89 779 813 928 91 12247 474 78 537

225 65 80 13064 119 217 70 615 793 14006

216 970 15069 77 276 922 16049 124 343 918

32 71 17201 419 504 697 708 875 18039

165 246 682 19253 605 11 716

20030 269 418 525 82 630 44 22064 201

7 941 76 23759 24027 167 596 25466 545

748 804 982 26171 69 573 819 27125 211

377 662 983 28027 47 93 4 100 406 13 668

29376 600 723 35

30350 516 32 52 763 908 31447 509 829

938 32038 61 237 346 56 627 793 938 89

33347 34656 35327 630 36161 37435 79 623

806 44 955

36785 816 39072 220 435 38 640

40084 897 618 769 970 41157 86 235 62

435 599 661 752 88 913 67 42380 610 769

828 43085 205 44018 747 884 902 45283 98

478 46181 271 390 524 755 811 47079 828

48567 896 49191 530 647 703 50 844

50161 289 708 51228 42 499 592 636 84

716 877 966 52304 727 88 826 52 910 53151

475 539 54151 346 452 57 596 634 40 56750

87794 834 546 58049 374 703 94 59708 74

60362 405 528 693 61214 73 62300 44 404

524 752 813 63815 39 64341 474 599 761

56 65030 158 240 646 763 84 88 67113

499 744 68152 450 960

70042 124 430 539 692 71045 119 210

42 72176 542 72 716 77 931 62 73596 765

930 74464 593 652 75046 182 766

76051 228 86 349 403 850 990 77738 63

78010 447 79061 139 230 554 625 726 66 97

80548 607 807 81429 515 47 624 82355 666

967 99 912 35 76 83218 35 454 84089 749

15436 791 912 86079 491 809 701 826 986

17200 733 960 88322 403 756 89231

90789 71014 181 239 736 805 92092 282

962 93018 131 226 631 789 94601 70 809

15090 416 846 988 96033 111 277 824 97257

967 964 98511 637 83 99561 78 986

100502 694 101241 469 560 724 102175

76 88 315 497 773 818 103143 532 681

104981 105003 179 633 106500 669 920

107187 300 108014 230 714 42 109024 487

44 55 711 83 93 838

110357 751 111665 769 112239 407

141 697 834 113170 663 886 908 27

114424 115044 142 449 116567 117086 280

310 46 554 67 72 780 118854 119188 591 743

907

120406 629 927 121376 99 463 82 552 858

989 120508 403 631 757 993 123006 24 28

114 216 45 50 90 722 923 124247 453 99

125192 486 93 126471 947 90 127446 542 52

640 729 128123 214 443 651 715 509 918

129195 203 617 25

130184 929 131042 132278 933 133289

532 87 837 44 134399 485 606 744 135482

758 67 932 136041 162 382 512 753 915

137380 732 855 138091 136 274 50 654

139047 482 953

140421 514 52 740 844 67 141125 459

723 142372 571 849 905 143047 815 52

144335 937 145083 146358 66 447 749

147843 941 148868 149285 333 627

150411 560 601 96 962 151195 757 891

152728 831 56 153066 9 254 451 561 922 154119

47 410 22 155788 811 156376 521 766 157195 603

704 876 156097 425 704 159050 84 703 961

150045 152235 427 785 161196 336 690

162199 266 444 572 673 163278 322 85 757

164140 447 172 241

Wygrane po zł 62.50

41 383 621 894 974 1547 609 841 2030

119 552 630 768 882 3109 33 452 509 728

44 4296 332 466 816 19 5286 73 385 495

814 945 6009 463 808 7044 400 669 753 868

8143 873 9308 412 22 722 166 86

10086 110 18 62 89 511 58 742 63 938

11053 354 57 442 568 781 804 920 12082

104 24 338 508 93 13171 338 722 62 803

14126 260 415 804 916 76 15224 397 536

89 794 912 18229 373 524 883 918 91 17370

594 18089 105 274 683 86 19157 407 74

92 805 27 41

20187 254 618 715 38 929 45 52 21239

447 73 506 794 22006 204 148 887 23296

443 512 660 733 927 24348 460 520 731 880

988 25160 208 431 47 660 89 702 26013

44 107 84 206 86 91 374 94 468 63 57204

376 438 678 870 982 98135 406 13 508 635

29085 121 385 432 58 828

30108 73 382 404 569 709 5 44 863 998

31373 501 613 881 32134 244 82 442 562

33257 650 34063 307 17 94 489 500 672

778 832 939 35262 306 478 857 97 913

36550 76 653 719 37312 14 538 786 838

962

38456 917 87 39073 252 494 628 700 820

97 919

40021 133 597 725 89 41295 435 731 36

49 42202 337 70 497 43246 811 20 44185

355 704 32 45154 392 433 589 690 821 30

46727 844 47717 48657 49039 111 245 66

385 856 925

50120 73 833 946 51030 98 916 52208 84

348 420 54 723 49 904 30 53100 200 358

667 744 803 55 96 926 54023 36 261 415

696 934 55033 191 426 30 95 674 788 855

965 56419 738 91 825 57376 533 75 824 55

547 58200 22 382 437 634 47 95 769 59063

95 255 565 726 598

60080 375 804 21 923 61286 550 62050

287 326 706 94 876 63137 208 57 397 623

44 759 846 967 64740 65018 24 61 260 71

323 74 75 445 98 547 755 899 66127 296

345 421 507 69 727 67325 76 472 553 87

617 848 68198 413 31 54 96 790 839 41

68110 55 368 702 90 976

70080 64 296 432 43 63 616 854 71018

78 137 345 60 722 79 985 72521 634 92

981 73057 61 267 338 932 55 74067 299 417

722 861 998 75082 96 104 260 339 411 518

76425 636 954 77112 273 506 67 95 745 959

78168 215 56 332 418 844 957 79079 128

659

80533 81404 9 962 82172 217 94 98 532

623 43 847 83468 545 53 888 92 84019 70

212 334 748 85097 108 70 335 445 536 650

731 86255 81 599 87372 465 578 983 88035

449 624 723 918 72 89232 644 59 740 940

90132 253 71 338 551 859 91182 436

92282 467 82 523 626 708 857 93005 363 402

66 921 60 94114 644 730 959 95080 87 123

878 352 91 626 96037 427 97006 68 98036

88 364 81 400 64 601 5 47 749 99280 81 477

85 89 633 743

100549 80 686 767 102690 103254 533

603 104081 217 105360 487 603 867 106220

53 798 107506 678 759 978 108202 345 700

85 848 109408 61 71

110234 93 611 707 98 848 90 111353

528 950 112118 276 411 650 873 113053 242

76 359 563 87 628 33 92 873 941 56 514

114484 634 764 91 115009 372 405 660

116077 146 228 603 117344 514 611 86 773

96 883 962 118008 33 42 242 81 592 682

875 119076 508 11 62 97

120054 98 317 479 927 121385 536 49

122072 274 435 830 57 913 123050 71 278

320 53 89 616 974 125222 557 629 126022

458 522 775 889 127188 290 405 504 670

748 881 128045 299 327 84 576 717 36 903

129098 237 617 789

130063 183 386 98 892 921 131075 335

403 87 132138 297 440 597 665 843 66 69

133264 318 41 400 847 900 134551 92 633 41

909 135313 431 504 638 136203 693 705 87

137057 99 202 37 44 469 723 79 915 60

138342 821 34 139006 243 88 697 741

140327 704 64 141317 423 759 142144 282

472 794 143228 351 456 144700 43 145165

299 884 146064 80 222 147068 179 316 543

85 148136 92

— a to pan zna?

WRAZENIE Z PODRÓŻY

Jimmy i Jack, dwa wilki morskie, opowiadają sobie wrażenia z podróży.

— Londyn — powiada Jimmy — to najbardziej mgliste miasto na świecie!

— Gdzie tam odpowiada Jack. — Byłem raz w pewnej miejscowości, która jest o wiele bardziej mglista od Londynu.

— Cóż to za miejscowość? — pyta Jimmy.

— Była taka gęsta mgła, że jej nawet nie widziałem!

WYPAPLAŁ

— Ciotuniu? Zamknij proszę cię oczka.

— Już kochanie. A na co ci to?

— Tatusz powiedział, że jak ty zamkniesz oczka będziemy sobie mogli kupić auto!

TEORETYCZNIE MA RACJĘ

Krawiec (przy próbie): Mnie zależy bardzo na tym, ażeby klient był zadowolony z mojej roboty. W końcu płać mi przecież za to. Klient: — Teoretycznie ma pan rację.

PO PRZYJACIELSKU

Służąca melduje panu:

— Panie dyrektorze! Pama dyrektora prosi do telefonu kolega.

— A skąd Marysia wie, że to kolega?

— A bo spytał: „Cy to ty stary ośle”?

HIGIENA

Ojciec tłumaczy obszernie synkowi, że dla higieny trzeba obcierać jabłko przed jedzeniem po czym daje mu jedno.

Po pewnym czasie pyta synka:

— Zjadłeś jabłko?

— Tak.

— Obrąłeś je?

— Tak.

— A co zrobiłeś ze skórką?

— Zjadłem!

STARY BAŁWAN

— Jak na imię twemu tatusiowi?

— Tatus.

— No dobrze, ale jak nazywa go mamusia?

— Stary bałwan

NA WYSTAWIE SAMOCHODOWEJ

Sześcioletni Karolek zwiedza z ojcem wielką wystawę samochodową.

Przed jednym z wozów nowego typu ojciec zadaje sprzedawcy jakieś pytanie dotyczące konstrukcji auta.

Karolek pociąga ojca za rękaw i mówi szepem:

— Tatusiu, proszę cię zamilknąć, blamujesz się tymi pytaniami. Już ja ci wszystko wyjaśnię!

samolotami. Po co pisma? Zresztą są „Lidove Noviny”. Odpowiednio wymusztrowane One już nasiąkły „nowoczesnym” słownictwem. Z ich szpałt padają ciegłe wyrazy „miłości”, i „wzręczności” dla dr Hachy i jego towarzyszem. Od podobnych miłych określeń nabrzmiałe jest całe życie czeskie, zamknięte, przyniesione twardymi obcęgami, trzymanymi brudną dłonią, owiniętą — na pokaz — w jedwabne rękawiczki.

REM.

Wojna w eterze

Zarządzenia radia angielskiego przygotowanego na wypadek wojny

Londyn, w marcu.

Angielska radiostacja BBC. poczyniła obecnie cały szereg zarządzeń na wypadek zbrojnego konfliktu. W pierwszym rzędzie ulegną konfiskacie i zniszczeniu wszelkie aparaty nadawcze, znajdujące się w prywatnych rękach amatorów, nawet jeśli ich właściciele posiadają licencje wydane przez urząd pocztowy. Po drugie, każdy posiadacz aparatu odbiorczego i licencji radiowej w W. Brytanii zobowiązany będzie do zaopatrzenia swego radia w przyrząd, który automatycznie — w razie kryzysu międzynarodowego i wojny przerwie odbiór zagranicznych transmisji za wyjątkiem dopuszczonych przez radio brytyjskie.

Chodzi o to, by zapobiec odbiorowi defetystycznej i szerzącej panikę propagandy ze źródeł nieprzyjacielskich. Plan obecny przewiduje — w razie działań wojennych — zamknięcie stacji radiowych BBC, za wyjątkiem trzech — w Droitwich, w Start Point w hr. Devonshire i w miejscowości Burghhead w Szkocji. Nowa stacja radiowa w Devon zbudowana została specjalnie na użytek w czasie wojny i jest zaopatrzona w podziemne elektrownie — zbiorniki wody i magazyny żywnościowe.

Na wschodnim wybrzeżu Anglii, radio brytyjskie zainstalowało potajemną stację odbiorczą dla odbioru, w razie kryzysu zagranicznych biuletynów, które przy użyciu podziemnego kabla przesłane będą do głównej kwatery radia w Londynie i ewentualnie po kontroli podane radiosłuchaczom w kraju. Anglicy rozwijają obecnie swą kontrpropagandę na falach eteru, nadając w pierwszym rzędzie co wieczór w ciągu tygodnia radiowe biuletyny o stosunkach anglo-niemieckich w języku niemieckim, wyłącznie dla słuchaczy w Trzeciej Rzeszy. Na fali eteru toczy się między W. Brytanią i Trzecią Rzeszą walka o rynki eksportowe, zwłaszcza w Europie południowej i na Bliskim Wschodzie. Z drugiej strony toczy radiostacja angielska walkę powietrzną z radiostacjami włoskimi, posługując się kontrpropagandą radiową przeznaczoną na Wschód, dla arabskiego świata, zarówno w Palestynie, jak i sąsiadujących państwach.

W siedzibie radia brytyjskiego w Londynie otwarto nowy departament pod nazwą „sekcji zamorskiej”, która przy współpracy sztabu po liglotów i publicystów, posiadających gruntowną znajomość psychologii społeczeństw w poszczególnych krajach europejskich, nadaje zagraniczne biuletyny i podejmuje kontrofensywę na fali eteru. Sekcja wspomniana wysyła obecnie swe radiowe biuletyny w językach: niemieckim, włoskim, hiszpańskim, portugalskim i arabskim, podczas gdy np. Włochy w ofensywie pow. używają 20 różnych języków, zaś Trzecia Rzesza bez przerwy w dzień i w nocy przez 24 godziny transmituje zagraniczne swe biuletyny w językach: angielskim, hiszpańskim i portugalskim.

Trzecia Rzesza rozpoczyna swe transmisje przeznaczone dla anglosaskiego świata słowami: „drodzy przyjaciele i słuchacze zamorscy. Niemcy mówią!” Już wczesnym rankiem, stacja niemiecka rozpoczyna ofensywę powietrzną — nadawaniem biuletynów angielskich do dominiów brytyjskich tak odległych, jak Nowa Zelandia, następnie zaś do obu Ameryk. — Niemcy transmitują do anglosaskiego świata, nie tylko tendencyjne biuletyny prasowe na podstawie np. cytat z arabskich dzienników, lub fragmentów prasy amerykańskiej atakującej Roosevelta, lecz również udzielają Anglikom... lekcji języka niemieckiego na fali eteru, lub zachęcają młodzież brytyjską do studiowania w... monachijskim uniwersytecie — przy czym zapewniają słuchaczy brytyjskich, iż w Niemczech jest dziś dopuszczalną swoboda i otwarta dyskusja...

Dzień po dniu i w nocy Babel językowy w eterze, zadrażnia, zamiast naprawiać stosunki między narodami: bombardują na falach eteru słuchaczy niemieckie stacje mówiące po angielsku, lub sowieckie radiostacje nadające w języku francuskim. Zarządzenia wojenne radia brytyjskiego kładą kres swobodzie odbioru — w razie wojny — transmisji cudzoziemskich. Aparaty odbiorcze ulegną opieczowaniu a słuchacze ograniczyć się będą musieli do chwytania jedynie własnych, angielskich stacji...

Radio na dziś

Poniedziałek, 27 marca

14.50 Progr. na dzień następny; 14.55 Krakowski dziennik sportowy; 15 Teatr wybrański dla młodzieży: „Ziemia pod nogami” słuchowisko J. Melsanera; 15.20 Pog. sportowa; 15.30 Muzyka obiadowa w wyk. ork. rozg. lwowskiej pod dyr. T. Seredyńskiego; 16 Dziennik popołudniowy; 16.00 Wiadomości gospodarcze z Warszawy; 16.20 Kronika naukowa: „Flakka” w oprac. dr Karpowicza; 16.35 Recital wioleńczolowy Tad. Lifana, przy fort. prof. L. Urselina; 17.05 Reportaż Jerzego Kozłowskiego z Instytutu Psychologicznego Uniwersytetu Poznańskiego; 17.20 „Oporetki i ty” audycja muzyczno-słowna w oprac. St. Wasylewskiego; 18 Odczyt: „Proporcja ciała ludzkiego” wygł. dr J. Jodłowski, as. UJ.; 18.10 Recital fortepianowy Olgi Lapińskiej; 18.30 Audycja Zw. Rezerw.; 19 Koncert rozrywkowy; 20.35 Dziennik wieczorny, wiadom. meteor. i sport., Nasz program na jutro: 20.50 Przerwa; 21 s. Watykana — Młodzież. Unia młodych; 21.15 Koncert Słow. Miłośników dawnej muzyki. Transmisja z Konserwatorium Wary. Wykonawcy: Edw. Bender (bas), Bron. Butkowiak (organy), H. Bartłomiej, A. Janowicz (flety), B. Orłow (fagot), S. Nadgryzowski (skomp.); 21.55 Nowości literackie omdwi W. Bogowicz; 22.10 Audycja wymienna z Katowic; 23—23.05 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego i komunikat meteor.

STACJE ZAGRANICZNE:

18 DROITWICH: Synkopowana muzyka fort. LONDYN REG.: And. dla dzieci. SOFIA: Muzyka popularna. TALLIN: 18.15 Muzyka rozrywkowa. LILLE: 18.45 Kwadrans polski. 19 LONDYN REG.: Muzyka salonowa. SOFIA: 19.15 Koncert symfoniczny. TALLIN: Koncert chóru. SZTOKHOLM: 19.30 Kabaret. STRASBURG: Koncert wokalny. OSLO: 19.35 Muzyka norweska. 20 DROITWICH: „W poniedziałek o ósmej” — muzyczny program rozrywkowy. KOPENHAGA: Muzyka francuska i duńska. KOWNO: Koncert symfoniczny. SZTOKHOLM: „Wesele Figara” — opera Mozarta, akt. 1 i II. WIEZA EIFFLA: Koncert solistów. BUDAPEST: 20.30 Koncert orkiestrowy, sol. E. Dohnanyi (fort.). LUBLANA: 20.30 Arle operowe. STRASBURG: „Dawne tańce” koncert. 21 BRUKSELA FRANCO: „Święto włoskie” — koncert orkiestralny. LONDYN REG.: Radiokabaret, 21.30 Pleśń Mussorgskiego. MEDIOLAN: 21 Koncert symfoniczny. RENNES: Koncert orkiestrowy. RADIO PARYS: 21.30 Transm. z Opery. LILLE: Koncert symfoniczny. PARYS PTT.: Program rozrywkowy. 22 BRUKSELA FLAM.: Koncert orkiestrowy. KOWNO: Muzyka lekka. PARYS PTT.: Muzyka kameralna. LONDYN REG.: Zagadki muzyczne. LUKSEMBURG: 22.05 Muzyka taneczna. OSLO: 22.15 Muzyka rozrywkowa. RZYM: 22.20 Koncert Chopinowski w wyk. Z. Dygata (fort.). MEDIOLAN: 22.30 Program rozrywkowy. 23 PARYS PTT.: Muzyka cygańska. BUDAPEST: Muzyka jazzowa. BRUKSELA FRANCO: 23.10 Kabaret wiodący DROITWICH: Koncert. LONDYN REG.: 23.25 Muzyka jazzowa.

W SĄDZIE

Sędzia zapytuje 10-letniego przestępcę:

— A dlaczego nie mieszkasz z rodzicami?

— Bo jakoś nie składa mi się. Jak ja wracam z więzienia to oni siedzą, a jak ja siedzę to oni wychodzą.

NA LEKCJI RELIGII

— Powiedz mi Helanko co trzeba przede wszystkim zrobić, aby uzyskać odpuszczenie grzechów?

— Trzeba grzeszyć

RÓŻNICA

— Jaka jest różnica między damą szachową, a damą z towarzystwa?

— Dama szachowa najpierw traci figurę, a później pada, zaś dama z towarzystwa naodwrot.

Mały FELIETON

Jo H. RÖSSLER

SPOSÓB

Nie, tak sobie pan Ksawery nie wyobrażał małżeństwa. Przez cały dzień nic, tylko...

— Uśmiechnij się chociaż raz Dziubdziusko! — błagał żonę.

— Ach, co tam, życie nie jest romansem... Daj mi spokój!

— Ale...

— Co za „ale“

— Ale mogłabyś się chociaż raz uśmiechnąć... Dziubdziusko...

— Mnie tam nie do śmiechu — odparła Dziubdziuska skrzywiona i ponura — postaraj się abym była zadowolona i szczęśliwa, a wtedy będę się śmiała.

*

Pan Ksawery starał się wszelkimi siłami. — Prowadził żonę do teatru, chodził z nią do kina, wywoził samochodem na spacer, kupował jej piękne suknie i kapelusze, pił wraz z nią świetne wina, laskotał ją — wszystko na próżno. Dziubdziuska siedziała z nosem na kwintę długą jak oktawa, a twarz miała taką, jakgdyby właśnie jadła cytrynę. Patrzyła przy tym wzrokiem złym i nadąsanym na świat i męża.

— Zaśmiej się choć przez chwilę Dziubdziusko.

— Powinieneś być się ożenić z aktorką filmową...

— Ale przecież ja się czuję zupełnie dobrze z tobą. Czemu ty nie możesz się czuć dobrze ze mną?

— Kto ci powiedział, że nie czuję się dobrze?

— Twoja twarz. Twarz jest lustrem serca... Dziubdziuska wzruszyła ramionami:

— Wszystko na świecie ma swą przyczynę, a ja nie mam przyczyny do śmiechu. O tym powinieneś wiedzieć.

Zapewne, pan Ksawery powinien był o tym wiedzieć. Od dziesięciu lat był po ślubie z Dziubdziuską, a gdy się żenił ona nie była już podlotkiem. Wiadomo jednak że miłość rządzi nami, a nie my nią. W czasie zaręczyn Dziubdziuska śmiała się, podczas ślubu uśmiechała się, ale potem skończyło się.

A pan Ksawery tak bardzo cieszył się, że będzie miał wesołą żonę! Z rozpaczą patrzył na tę twarz, która mu przywodziła na pamięć skwaśniałe wino i z westchnieniem poddał się losowi.

Pewnego dnia przybył do Dziubdziuskich gość. Była to stara ciotka, ale posiadała tak po godne oblicze, że pan Ksawery od razu ustroił się do niej serdecznie i ulżył swemu sercu — zwierając się ciotce ze swych zmartwień.

— Jak to? Nie śmieje się nigdy? — spytała ciotka.

— Nigdy.

— A ty chciałbyś żeby ona...

— Byłbym szczęśliwy ciociu, gdyby przynajmniej złubiła przyjemną minę...

— Pomogę ci chłopcze — odpowiedziała ciotka zdecydowanie. — Wyjdź dzisiaj wieczorem z domu i zostaw mnie z nią. Mam doskonały sposób, wiesz, taki domowy sposób, który jednak czasami pomaga...

Pomogło i tym razem. Gdy pan Ksawery bez poważniejszej nadziei w sercu, wrócił do domu, nie wierzył własnym oczom. Przy stole, siedziała Dziubdziuska i promieniowała rozśmianą twarzą. Śmiała się naprawdę i to przez cały wieczór. Pan Ksawery w ogóle nie chciał iść spać. Od tak dawna tęsknił za tym śmiechem!

— Jutro rano zniknie to na zawsze — myślał ze smutkiem. — Zapewne środek ciotki — działa tylko na kilka godzin.

Tym większa była jego radość, gdy rano z

Prezydent Lebrun w Londynie

Angielska para królewska oraz prezydent Francji Lebrun z małżonką witają z balkonu pałacu Buckingham tłumy zgromadzone przed pałacem i wiwatujące na cześć gości francuskich i przymierza angielsko-francuskiego.

Nago na powitanie króla Anglii...

Oryginalna sekta wolnościowa naraża rząd kanadyjski na kłopoty

Montreal, w marcu.

W Kanadzie istnieje sekta, której nazwa brzmi „Doukabor“. Liczy ona blisko 10 tysięcy członków pięci obojga.

Są to przeważnie rolnicy, cechuje ich wielka pracowitość, prowadzą oni bardzo harmonijny i spokojny tryb życia, a jednak — rząd kanadyjski ma z nimi bardzo wiele kłopotów...

Członkowie tej sekty nie uznają żadnego autorytetu państwowego, tak bowiem nakazuje im ich wiara... Nie są to, bynajmniej, anarchiści, nie uprawiają żadnego terroru, stosują jedynie bierny opór wobec wszelkich przemocy narzucanych im obowiązków.

Twierdzą oni, że conajmniej połowa wszelkich nakazów i rygorów, ciążących na każdym członku społeczeństwa, jest zbędna — reszta zaś — rozumie się sama przez się, nie potrzebuje więc być ujęta w żadne przepisy prawne...

W praktyce wygląda to tak, że gdy naprzykład członek sekty Doukabor wezwany zostaje do jakiegokolwiek urzędu w jakiegokolwiek sprawie — zjawia się on w stroju adamowym aby w ten sposób wyrazić protest przeciw

zachwytem stwierdził, że Dziubdziuska z rozśmianą twarzą wstała z łóżka, z uśmiechem fryzowała się, a nawet w wannie śmiała się — gdy jej podała gąbkę.

— Ach ciociu — zawołał — jakiego czardziejskiego środka użyłaś! Pomogło, pomogło nadzwyczajnie! Czy to naprawdę domowy środek?

— Domowy, kochanie! Powiedziałam jej ledwie parę słów.

— Pewnie jej powiedziałaś, że bardzo ją kocham i że cierpię?... Starsza pani uśmiechnęła się:

— O nie, mój chłopcze, toby nie pomogło. Powiedziałam jej tylko, że kiedy się śmieje — to wygląda o dziesięć lat młodziej.

„gwałceniu“ go przez autorytet państwa...

Rząd kanadyjski jest już przyzwyczajony od dawna do tego rodzaju wystąpień i — przy myka na nie oczy, bowiem poza tym dziwni sekcjarze są ludźmi wysoce etycznymi i prawie nigdy nie dopuszczają się żadnych czynów — które w jakikolwiek sposób kolidowałyby z prawem. Niemniej — obecnie właśnie, w związku z niedaleką już wizytą angielskiej pary królewskiej za oceanem, sekta stanowi dla rządu bardzo twardy orzech do zgryzienia...

Mianowicie — członkowie sekty postanowili wykorzystać wizytę pary monarszej dla zmanifestowania swych postulatów wolnościowych. Manifestacja ta ma być wyrażona w zwykłej już dla tej sekty formie: postanowiono, aby cała gmina ustawiła się w stroju Adama, względnie... Ewy, wzdłuż toru kolejowego, którym podążać będzie pociąg, wiozący króla z królową...

Sekta Doukabor żywi nadzieję, że niezwykła ta manifestacja zwróci uwagę monarchy na fakt, że w obrębie Wielkiej Brytanii są ludzie, którzy chcą być wolni od wszelkich nakazów państwowych. Bynajmniej nie wyrzekają się swych obowiązków wobec państwa, ale — jak powiedzieliśmy — wiele z nich uważają za zbędne, a co do innych — pragną stosować się do nich jedynie według nakazu własnego rozumu...

Rząd Kanady nie może się jednak pogodzić z myślą, iż para królewska będzie na terytorium Kanady w tak niezwykły sposób powita na... Długo myślano nad tym, w jaki sposób nakłonić sekcjarzy do zaniechania zamiaru — wiadomo bowiem, że są oni upartymi fanatykami swych idei i nie zrezygnują z powziętego planu. Zwyczajny zakaz oryginalnej demonstracji nie potrafi wiele zdziałać, zaś prawa kanadyjskie nie pozwalają na „dyktatorskie“ załatwienie sprawy jakim byłoby naprzykład osadzenie wszystkich członków sekty za kratka mi.

Rozważano nawet całkiem poważnie, czy

Nowe sensacje w procesie wywiadowców policyjnych

Sensacyjne wystąpienie obrońcy

Na dzisiejszą rozprawę przeciw Janowi Piskorowi i tow. nie przybyli już żaden świadek. Lista świadków jest wyczerpana. Sąd ma przystąpić do odczytania dokumentów i przedtem mają strony zgłaszać wnioski.

Obr. dr Markowicz zgłasza wniosek o dodatkowe przesłuchanie świadków Sury Rzeszotkowskiej, Agerta Goldwassera, wreszcie jednego z adwokatów krakowskich, na okoliczność, że w czasie sprawowania obrony Szlamkowicza przez Mendlera, Agert wpływał na Rzeszotkowską, aby odebrała obronę jej męża Mendlerowi i powierzyła ją adwokatowi krakowskiemu, dr K. dalej na okoliczność, że adwokat ten wysłał na ręce Rzeszotkowskiej do Łodzi czek na 300 zł.

„Chcę przez to wykazać — twierdzi dr Markowicz, — że sprężyną i motorem działania w tej sprawie był adwokat dr K., którego nazwisko jawnie i publicznie wymienię.

Chcę wykazać, że metody „błatowania“ sędziów zostały wysunięte przez osobnika podejrzanego, jak Agert“.

Przewodniczący dorzuca uwagę: „To jeden z panów staje w obronie adwokatów, a drugi ich oskarża“.

W związku z tym zabiera głos adw. dr. Rapaport, który składa oświadczenie w sprawie adw. Soehnela. Jak wiadomo,

przeciw adw. Soehnelowi padły różne zarzuty

w czasie czwartkowej rozprawy ze strony świadka Nagraby. Wówczas to adw. Rapaport zabrał głos w tej sprawie. Nawiązując do tej okoliczności obrońca dr Rapaport zabiera obecnie głos i oświadcza:

„Chciałem wyjaśnić, że nie chodziło mi wówczas zupełnie o obronę adwokata Soehnela, lecz

jedynie o obronę stanu adwokackiego,

o stwierdzenie czy obok mnie siedzi adwokat czy — kto inny?

Osk. Mendler wnosi o przesłuchanie jako świadka adw. Soehnela, na okoliczność że zakomunikował on Rzeszotkowskiej, iż sprawy Szlamkowicza nie prowadzi sędzia B. lecz sędzia W.

Oskarżony przeciw obrońcy

Ponadto osk. Mendler oświadcza, że nie soli

daryzuje się z tą częścią wyводу swego obrońcy dr Markowicza, który oświadczył, że osk. Mendler jako obrońca reklamuje się swymi wpływami w sądzie.

Prokurator dr Pęchalski stwierdza, że obr. dr Markowicz miał na celu wykazanie, że osk. Mendler nie był „jedynakiem“, lecz był „bliźniakiem“, gdyż

inny adwokat krakowski posługiwał się podobnymi metodami

o jakich jest mowa w akcie oskarżenia Mendlera. Prokurator o tym nie wiedział, ale jeśli obrońca dostarczy jakichś materiałów w tym kierunku, to władze prokuratorskie chętnie z niego skorzystają w stosunku do tego adwokata.

Obr. dr Markowicz w odpowiedzi oświadcza, że nie chodzi mu o udzielenie jakichś wiadomości do dochodzeń, ale wysuwa wnioski, — które

leżą na linii interesów oskarżonego,

którego broni w tym procesie.

Obrady socjalistów i ludowców w Krakowie

W dniu wczorajszym odbyło się w sali Domu Górników walne zgromadzenie PPS (Kraków—Miasto) przy udziale ponad 100 członków. Obradom przewodniczył wiceprezes b. pos. Ciołkosz, który wygłosił referat polityczny. Dyskusji nad nim nie było. Ma ona być przeprowadzona na specjalnym zebraniu, natomiast dłuższą 3 godzinną dyskusję wywołały sprawy organizacyjne, przy czym zaakceptowano w specjalnej rezolucji stanowisko OKR. i klubu radnych miejskich PPS w sprawie samorządu krakowskiego. Następnie odbyły się wybory O.K.R.

Weszli do O.K.R. m. in. b. prezes Żuławski, b. poseł Ciołkosz, red. dr. Szumski, radny Czerwieniec, Cyrankiewicz, dr. F. Gross i in. a jako nowy członek b. więzień brzeski Mastek. W bieżącym tygodniu odbędzie się zebranie konstytuujące dla wyboru przewodniczącego.

* * *

Wczoraj odbył się w Krakowie doroczny walny zjazd delegatów kół Stronnictwa Ludowego powiatu krakowskiego. Przed porządkiem dziennym prezes Gajoch wskazał na

ważność chwili w której włościństwo polskie poniesie każdą ofiarę na rzecz obronności państwa. W tym momencie uczestnicy zjazdu powstali z miejsc i odśpiewali „Rotę“ Po złożeniu sprawozdań J. Migala wygłosił referat o sytuacji politycznej w Polsce, po czym wywiązała się obszerna dyskusja.

Z kolei uchwalono przez aklamację następującą rezolucję: Chłopi—ludowcy zebrani na dorocznym walnym zjeździe delegatów Stronnictwa Ludowego z powiatu krakowskiego w obliczu sytuacji wytworzonej w Europie agresją niemiecką zwracają się do Pana Prezydenta Rzplitej o przyspieszenie konsolidacji całego społeczeństwa celem zabezpieczenia całości państwa, oświadczając pełną gotowość do najwyższych ofiar krwi i mienia na rzecz obronności ojczyzny.

Drugą rezolucję uchwalono w związku z wiadomościami o powrocie Witosa i tow. do kraju. Na zakończenie zjazd dokonał wyboru nowych władz, przy czym prezesem został ponownie J. Gajoch, wiceprezesem J. Migala, sekretarzem Andrzej Bieżyński, skarbnikiem Tadeusz Komasa.

Posel czeski w Buenos Aires skapitulował

Buenos Aires 27. 3. PAT. W myśl instrukcji, otrzymanych od swego rządu, poseł Cze-

nie dałoby się zapobiec manifestacji w taki sposób, że wyda się członkom sekty... nakaz ustawienia się wzdłuż toru kolejowego w stroju naszych rajszych prarodźców. Liczono się z tym, że właśnie wówczas sekciarze — zgodnie ze swą ideologią — nie zastosują się do rozkazu...

Wreszcie jednak postanowiono tak ułożyć plan podróży pary królewskiej po Kanadzie, aby pociąg jechał w okolicy, zamieszkałej przez sekciarzy, w porze nocnej...

chosłowacji w Buenos Aires przekazał posełstwo czechosłowackie ambasadzie Rzeszy nie mieckiej w Argentynie, powiadamiając o tym argentyńskie ministerstwo spraw zagranicznych. Jednocześnie ambasada Rzeszy niemieckiej w Buenos Aires powiadomiła rząd argentyński, że obejmuje reprezentację dyplomatyczną Protektoratu Czech i Moraw w Argentynie i że biura byłego poselstwa czechosłowackiego w Buenos Aires tworzą część przed stawicielstwa dyplomatycznego Rzeszy niemieckiej w Argentynie.

Jak wygląda w Zakopanem?

Zakopane. 27. 3. (Tel.) Dziś o godz. 9-tej rano w Zakopanem temperatura wynosiła 0 stopni. Pochmurno. Śnieg 25 cm. Sześć.

Marskie Oko: tem. \pm 1 st. Pochmurno. Śnieg 170 cm. Gips zbity. Wiatr halny.

Kasprowy Wierch: temp. — 5 st. — Pochmurno. Śnieg 347. Gips zbity. Wiatr halny.

Hala Gasienicowa: temp. 0 st. Pochmurno. Śnieg 136 cm. Sześć.

Komisja rozjemcza do spraw zwrotów towarowych

Utworzona przed dwoma tygodniami międzyorganizacyjna Komisja Rozjemcza dla Spraw Zwrotów Towarowych przy Izbie Przemysłowo-Handlowej w Łodzi ukończyła już wstępne prace organizacyjne, oficjalnie zawiadamiając łódzkie firmy przemysłowe i handlowe o swym ukonstytuowaniu i przystąpieniu do zakreślonej regulaminem działalności. Organizacja Komisji nastąpiła przy udziale 6 głównych zrzeszeń gospodarczych okręgu łódzkiego, grupujących niemal wszystkie najpoważniejsze placówki przemysłu i handlu włókienniczego. Komisja ograniczyła prawo wnoszenia skarg do tych tylko firm, które dadzą wyraz gotowości do przeciwstawienia się praktyce zwrotów towarowych przez umieszczenie w swych umowach z klientami, względnie na zleceniach i fakturach klauzuli, wykluczającej wszelkie niezasadne zwroty i zastrzegającej możliwość skierowania ew. na tym tle zatargu do Komisji Rozjemczej. Klientów przemysłu i handlu łódzkiego stosujących zwroty towarowe i odmawiających wykonania wydanych w tym względzie orzeczeń, Komisja Rozjemcza umieszczać będzie na specjalnej liście „odbiorców niewypełniających zobowiązań“, która — komunikowana zainteresowanym firmom — stanowić będzie podstawę ustosunkowania się łódzkiego przemysłu i handlu włókienniczego do tej kategorii klientów.

CZYTELNIKU!

Jesteś świadkiem ciekawego wydarzenia — podziel się z Redakcją. Telefon 136-89.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

MISTRZOWIE BOKSERSCY W GRUPIE KRAKÓW — ŁÓDŹ — ŚLĄSK

W Katowicach zakończyły się w niedzielę mistrzostwa bokserskie Polski w grupie Kraków — Łódź — Śląsk. Na 8 tytułów 6 zdobył Śląsk, a 2 Łódź.

W wadze muszej — Jasiński pokonał na punkty Pawlicę (obydwaj Śląsk), w koguciej — Marcinkowski (Łódź) po najładniejszej walce wieczoru wypunktował Jarzabka (Śląsk). Decyzję sędziów widownia przyjęła głośniejszymi protestami. W piórkowej - Rudzki (Śląsk) zwyciężył na punkty Czubę (Kraków), walka została przerwana w drugiej rundzie, gdyż Krakowianin doznał kontuzji oka, stając się niezdolny do dalszej walki, w lekkiej — Janas (Śląsk) wygrał z Augustowiczem (Łódź), w półśredniej — Waloszek (Śląsk) zwyciężył na punkty Wdowińskiego (Łódź). Wdowiński miał przez cały czas przewagę, to też orzeczenie sędziów zostało przyjęte protestami widowni, w wadze średniej Paterok (Śląsk) wygrał przez techniczny k. o. w trzeciej rundzie z Nieradzikiem (Łódź), w półciężkiej — Pietrzakowi (Łódź) przyznano niesłusznie zwycięstwo nad Pieniążkiem (Kraków). I tym razem orzeczenie sędziów spotkało się z gwałtowną reakcją widowni, w wadze ciężkiej — Piłat (Śląsk) wygrał przez techniczny k. o. w drugiej rundzie z Staszkiwiczem (Kraków).

MISTRZOWIE BOKSERSCY W GRUPIE POZNAŃ — POMORZE

Toruniu rozegrane zostały zawody o mistrzostwo Polski w grupie Poznań — Pomorze.

W wadze muszej — Jarmuszewski (Pomorze) przegrał z Walkowiakiem (Poznań)

W koguciej — sensacyjne zwycięstwo nad mistrzem Polski Koziołkiem (Poznań) odniósł Krzemiński przez k. o. w drugiej rundzie.

W wadze piórkowej — Skalecki (Poznań) pokonał Igielskiego.

W lekkiej — Gorączniak (Poznań) przegrał z Jabłońskim.

W półśredniej — Jarecki (Poznań) uległ Lelewskiemu.

W średniej — Stocki (Pomorze) przegrał z Sobczakiem.

W półciężkiej — Szymura (Poznań) wygrał zdecydowanie na punkty z Weznerem.

W ciężkiej — Klimecki (Poznań) wygrał walkowerem z powodu braku przeciwnika.

Ogółem pięć tytułów zdobył Poznań, a 3 Pomorze.

MISTRZOWIE BOKSERSCY GRUPY LWÓW—WOŁYŃ—LUBLIN

W niedzielę zakończyły się w Równem zawody bokserskie o mistrzostwo Polski w grupie Lwów—Wołyń—Lublin.

Finałowe walki dały następujące wyniki: W wadze muszej Lubiński (Lwów) pokonał na punkty Semeniuka (Wołyń), w koguciej — Choina (Lublin) wygrał z Góreckim (Lwów), w piórkowej — Frącek (Wołyń) pokonał Sidelnikowa (Lwów), w lekkiej — Chrostek (Lwów) znokautował w pierwszej rundzie Siwka (Wołyń), w półśredniej — Biłyj (Lwów) znokautował w drugiej rundzie Kulczyckiego (Lublin); w średniej — Kazimierczak (Lwów) odniósł zwycięstwo nad Siemionem (Lublin); w półciężkiej — Rączka (Wołyń) pokonał Baranowskiego (Lwów), w ciężkiej — Szkwarkowski (Lwów) wygrał bez walki z powodu braku przeciwników.

Ogółem Lwów zdobył 5 tytułów (Lubiński, Chrostek, Biłyj, Kazimierczak, Szkwarkowski), Wołyń 2 tytuły (Frącek i Rączka) a Lublin 1 tytuł (Choina).

Walne zebranie Polskiego Związku Lekkoatletycznego

W sobotę rozpoczęło się w Warszawie walne zebranie PZLA przy udziale przedstawicieli 10-ciu okręgów. W dyskusji nad sprawozdaniem zarządu zabierali głos prawie wszyscy przedstawiciele okręgu, interpelując zarząd o liczne sprawy przeważnie lokalne i o znaczeniu drugorzędnym. Niektóre okręgi skarżyły się na brak trenerów, nie przyznanie im żłazek kolejowych, wysuwając poza tym szereg obiekcyj pod adresem zarządu, że za mało się interesują pracą w okręgach, że pomoc zarządu dla wład. okręgowych jest zbyt nikła itp.

Na wszystkie skargi i pretensje okręgów odpowiedział sumarycznie inż. Znajdowski wykazując, że Zarząd PZLA pracuje w bardzo ciężkich warunkach. Wszystkie prawie okręgi nie płać składki i domagają się jeszcze pomocy od centrali. Gdy PZLA przydziela okręgowi trenera, to w bardzo wielu wypadkach okręg z tych czy innych względów rezygnuje.

Po zreferowaniu spraw wyszkoleniowych, udzielono zarządowi absolutionum.

W niedzielę rozpatrywano preliminarz budżetowy, regulamin mistrzostw drużynowych, regulamin ramowy dla okręgów, oraz regula-

min spraw sędziowskich. Po załatwieniu tych spraw przystąpiono do wniosków zarządu i okręgów.

Przyjęto wniosek Pomorskiego okręgu, aby zawodnicy mogli należeć tylko do klubów, mających siedzibę w ich miejscu zamieszkania, oraz aby zmiana barw klubowych mogła być dokonywana tylko w okresie od 15 października do 31 grudnia. Następnie przyjęto wniosek o przeprowadzenie przez okręgi kobiecych biegów naprzelaj, oraz o wprowadzenie do programu mistrzostw okręgowych 10-boju. Uchwalono dezyderat o udzieleniu pomocy przez P. Z. L. A. okręgom wschodnim.

Wniosek zarządu o połączeniu okręgów białostockiego i wileńskiego wywołał gwałtowny protest Wilna i Białegostoku i po dłuższej dyskusji został wycofany przez zarząd PZLA.

Jako delegatów na walne zebranie Z. Z. wybrano inż. Znajdowskiego, konsula Sośnickiego, kpt. Misińskiego, Forysia i Frenhla.

Na koniec wybrano kapitułę odznaczeń w składzie: inż. Kuchar, mjr. Szkolnikowski i nacelnik Forys.

Mecz narciarski Zakopane-Krynica

W Krynicy odbył się pierwszy międzymiastowy mecz narciarski pomiędzy reprezentacją Zakopanego i Krynicy. Program meczu obejmuje bieg zjazdowy, slalom i konkurs skoków. Pierwszego dnia odbyły się biegi zjazdowe i slalom. Bieg zjazdowy wygrał Panek z Zakopanego w czasie 2:21 przed Krzeptowskim (Zakopane) 2:28, Burdą (Krynica) 2:35, Dawidkiem (Zakopane) i Lapanowskim (Krynica).

W godzinach popołudniowych odbył się slalom w żlebie pod szczytem Jaworzyny. Zwyciężył Krzeptowski (Zakopane) w czasie 1:58 przed Ganfeldem 2:04,1 i Burdą 2:10,1.

Po dwóch konkurencjach w klasyfikacji prowadzi Krzeptowski (Zakopane) z notą 390,56 przed Burdą 363,32 i Lapanowskim 355,52.

Zakopane wystawiło osłabioną drużynę bez wybitnych zawodników i w konsekwencji po dwóch pierwszych konkurencjach w meczu prowadzi Krynica w stosunku 1357:1305.

W drugim dniu meczu rozegrano trzecią konkurencję, a mianowicie konkurs skoków.

W konkursie tym zwyciężył Dawidek (Zakopane) z notą 223,7 i skokami 38 i 41 metrów.

2) Krzeptowski (Zakopane) nota 221,7 skoki 36 1/2 — 39 (obydwaj ci zawodnicy górowali znacznie nad pozostałymi), 3) Burda Krynica) skoki 35 i 37 m., 4) Granfeld (Zakopane), 5) Gałyk (Krynica), 6) Pałek (Zakopane). W konkursie skoków startowało 20 zawodników.

Po trzech konkurencjach w klasyfikacji indywidualnej w trójkombinacji pierwsze miejsce zajął Krzeptowski (Zakopane) z notą 612 pkt.

2) Dawidek (Zakopane) 578, 3) Burda (Krynica) 573, 4) Pałek (Zakopane) 542, 5) Lapanowski (Krynica) 539, 6) Granfeld (Krynica) 423.

W meczu drużynowym zwyciężyło Zakopane 2156 pkt. przed Krynica 2153 pkt.

NA BOISKACH PIŁKARSKICH WARSZAWY

W niedzielę odbyły się w Warszawie następujące ważniejsze imprezy piłkarskie:

Na boisku Skry odbył się mecz towarzyski pomiędzy ligowymi drużynami Polonii i łódzkiego Union Touringu. Zwyciężyła Polonia w stosunku 3:1 (3:1).

W meczu rezerw Polonia niespodziewanie pokonała Warszawiankę, występującą w ligowym składzie 3:1 (1:0).

W walkach o mistrzostwo ligi okręgowej: PZL — Starachowice 3:2 (2:2), Okęcie — CWS 1:0 (1:0), Pwatt — Skra 4:0 (4:0), Granat — Orkan 6:1 (4:0).

NA BOISKACH PIŁKARSKICH POZNANIA

W meczu towarzyskim ligowa Warta wygrała z drużyną Pentatlonu 7:2 (4:1).

W turnieju błyskawicznym pierwsze miejsce zajęła drużyna HCP przed Pentatlonem i Sokołem.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE PAŃ W KRAKOWIE

W niedzielę odbyły się w Krakowie na hali Ośrodka W. F. zawody lekkoatletyczne pań.

Wbiegu na 25 m. zwyciężyła Figulówna Aniela (Legia) w czasie 4,2 sek.

W skoku w dal 1) Figulówna 4,37 m.

W skoku wzwyż 1) Przeczowska (Legia) 131 cm.

W rzucie kulą 1) Engelberg (Makkabi) 8,86 m.

NOWA PORAZKA DRUŻYNY ŁKS

Eksligowa drużyna ŁKS rozegrała mecz z WKS, przegrywając 0:1 (0:0).

ZACMIENIE SŁOŃCA

Mały Karolek pyta:

— Mamusi, czy mogę iść obejrzeć kometa?
— Idź, idź, tylko nie podchodź za blisko